

Ogersko. Zoper grofa Apponyi se vzdiguje sedaj več poštenih in veljavnih mož, ki so bili doslej na njegovi strani, ali sedaj, ko Apponyi moli Kossutha, ne marajo več za-nj. Ta razpor bode pa prav vladni stranki le voda na mlin in ona zmaga še gotovo lepše pri novih volitvah, kakor kedaj. Da bi ona le tako madjarska ne bila!

Vunanje države.

Rim. Kakor se govori, mislijo sv. oče Leon XIII. poklicati svojega zastopnika pri francoski republiki iz Pariza ter mu odločiti drugo mesto. Zoper njega se navaja to, da jo preveč vleče z republikansko vlado, na škodo kat. cerkvi. Mogoče, a človek težko verjame!

Italijansko. Knez Rudini je dobil visoko odlikovanje od avstrijskega cesarja: veliki križ reda sv. Leopolda. — Na sv. treh krajev so imeli v Rimu čuden »strike« ter človek ni videl voza na ulicah. Ker je bila vlada dovolila društvu za »konjsko železnico«, da še v dve novi ulici raztegne svojo železnico, zato so planili pa vsi »fiakarji« t. j. vozniki za plačilo, zoper njo kvišku ali bolje, vozove so potegnili pod streho in konje deli v hlev, češ, da jih bode vlada prosila, naj bi zopet vpregli. Ker pa tega vlada ni storila, vpregli pa so fiakarji vse eno konje v voz in dva ali tri dni zasluska po vodi — to je bilo njih plačilo. »Strike« ni nikjer kaj prida.

Špansko. V noči na 9. januarija je bilo nekaj seljakov pridrlo v mesto Xeres ter so hoteli ropati po mestu, češ, da imajo za to pravico. K malu pa so jim vojaki pokazali pravico — v ječah in trije so padli zadeti po krogli iz vojaških pušek. Ne zna se, kdo da je one sicer nedolžne kmete zapeljal.

Francosko. Koliko je dati na besedo republikanskih ministrov, vidi se iz tega, da so sami med seboj, drugi drugih mislijo gledé na razmerje med katol. cerkvo in državo. No, dobro, da ima še katol. cerkev tudi ondi skofe, ki so polni Kristusovega duha. — V senat ali v oni del drž. zbora, ki je blizu to, kar pri nas »gosposka hiša«, volijo se v zadnjem času ljudje, ki niso preveč na glasu zasluznih mož, toda republikanci so in to je za-nje najbolje priporočilo.

Belgijsko. Trgovinska pogodba s francosko državo še ni gotova, ali ni dvoma, da se v kratkem sklene. V njej se na obeh straneh zniža carina, kar se največ mora. Samo to je še vprašanje, dotlej da naj velja pogodba.

Angleško. Vlada kraljice Viktorije si prizadeva najti pot, da se umiri irsko ljudstvo, angleški posestniki, na katerih zemljiščna dela ubogo irsko ljudstvo »tlako«, pa ne trpé skode. Nekaj časa se je govorilo, da se bode ljudstvu mogoče na lahkem odkupiti, z denarji, ki mu jih posodi država na več let in iz prva brez obresti, sedaj pa je vse tiho o tem, najbrž »išče« država denar, ki ji ga je za to treba.

Nemško. Grof Limburg, mož bogat in »senca« kneza Bismarka, je pisal zoper novo trgovinsko pogodbo, češ, da je na kvar nemški državi in to je zagnalo v Berlinu pri vladi veliko prahú kvišku, ali po misli nekaterih pač brez potrebe, kajti mož nima nikjer tolike veljave, da bi bila njegova beseda komu nevarna, najmanj pa sedanjí vladi.

Rusko. Da trpé v nekaterih pokrajinah ljudje glad, tega je krivo tudi to, da pomanjkuje železnice ter ni mogoče spraviti žita in drugih živil tako hitro, kamor ga je treba. Pri železnicah se je gledalo pač na vojake, nič pa ne na ostale prebivalce in njih potrebe.

Bolgarsko. Minister za vunanje zadeve je pisal francoski vladi, da obžaljuje iztiranje pisarja in le-ta je odgovorila, da vzame to na znanje. S tem je končana

»vojska na papirji« med njima. Se ve, da izgnani pisarč ne sme več priti na bolgarsko zemljo.

Srbsko. Skupščina ali drž. zbor se posvetuje v Belemgradu o proračunu države. Posojila brž ne bode treba to leto. — Može, ki imajo dognati trgovinsko pogodbo z avstrijsko državo, bivajo že na Dunaji, ali prave pogodbe začno se dne 18. januarija.

Tursko. Sultan, vladar vseh možlimov, je dobil priliko, da se pokaže za gospoda v Egiptu. Ondi je na naglem umrl podkralj Tewfik; paša in sultan mu je imenoval za naslednika sina Abas paša. Le-ta je star še le 17 let in se je učil na Dunaji pravoslovja.

Afrika. Da pozdravijo mladega podkralja v Egiptu, zato so poslale vse večje države katero svojih večjih bark do Aleksandrije. Zli jeziki pa pravijo, da se bojijo ustaje v vseh državah spodnje Afrike. V Maroku in Sudanu že je ustaja »v plamenu«, a mogoče, da se uname še tudi v »nemski Afriki«.

Amerika. Predsednik republike »zjedinjenih držav« je naznanil avstrijskemu in italijanskemu poslaniku v Washingtonu, da je trgovinska zveza nju držav pri kraji in če se ne sklene do februarja nova, tedaj ne sme več nekatero blago iz omenjenih držav na suho. No, tako nevarno pa menimo, da ne bode, sicer pa je pri amerikancih vse mogoče, zato pa ni dvoma, da bode pogodba vsaj od naše države dotlej »bela in jasna«.

Za poduk in kratek čas.

O nekdanjem Lemberškem gradu.

(Pravljica; zapisal R. Gorski.)

V davnih minolih časih je stal na hribu — blizu tam, kjer stoji sedaj cerkev sv. Pankracija — nad Lemberškim trgom močan in lep grad. Tu so stanovali zapovedniki velicega mesta, ki je stalo tam, kjer so sedaj vasi: Spodnje in Gornje Mestinje. Bil pa ni to edini grad, ampak po hribih krog Lemberga stalo jih je še več, vendar ta je bil največji. Iz trga do njega bile so lepe stopnice z bakrom krite in od tega grada do unih v obližju bile so razpeljane zlate verige, ki so vezale gradove med seboj.

Poslednji posestnik tega grada imenoval se je grof Bomba. Nekoč se je ngkaj zameril še večji gospódi, kakor je bil on, in povabili so ga enkrat v Gradec na obéd a med tem časom, ko se je on tam mudil, poslali so vojakov v Lemberg, kateri so mu razdejali in obrpali grad.*)

Ko se je grof iz Gradca vračal in se že pripeljal do Pečice, od koder je videl, da je njegov najlepši grad razrušen, padel je kar v znak in umrl. Od tistega časa je pa že več sto let preteklo in kar je takrat še družih graščin ostalo, te so pozneje Turki razdejali. Ti so tudi vsadili lipo na vzhodnji strani pod cerkvijo sv. Pankracija, katera je že sedaj veliko drevo; pod njo, so dejali, hočejo še jedenkrat obedovati, ali to se še dosedaj ni zgodilo.

Tam pa, kjer je stal glavni grad, zakopani so veliki zakladi, ali vkleti so in hudoba je dobila čez nje oblast, da jih je skoraj nemogoče več rešiti. Le enkrat bi jih bil lahko rešil nek sodar, ako bi bil imel več srčnosti. To pa se je tako-le zgodilo:

Tiste čase je živel v Lembergu sodar, ki so ga za

*) Ko so pred nekaj leti kopali na tistem mestu, kjer je stal grad, našli so globoko v zemlji obzidan vodnjak, in v njem med črnim blatam kosti. Pri tem naj omenim, da ljudstvo še dandanes imenuje tisti prostor »na Gradu« in posestniku nekoliko nižje »Zagrajski«.

Benedika klicali. Necega večera pride k njemu fantič z rudečo kapico na glavi in ga poprosi, da bi šel z njim ker mu ima neko delo še izročiti. Benedik gre z njim in fant ga pelje po krasnih ulicah na hrib, kjer je stal krasen grad. Tu ga pelje v grajsko klet, kjer so stale polne kadi samih denarjev. Ena teh kadi bila je že močno razsušena in na to mu ukaže obroče nabiti. Ko je bil sodar s tem delom gotov, vpraša ga fant, koliko da si računi za delo? Sodarja bilo je že strah tu notri in pa za tako malo delo tudi ni vedel, koliko bi računil, zato je rekel fantu, naj mu da, kolikor sam hoče. A sedaj zavpije žalostno fant nad njim: »Oj nesrečni človek, čemu nisi rajši rekel: To vse mi daj! S tem bi bil rešil mene in ves grad in vsi ti zakladi bi bili tvoji!«. Na to mu z jezo vrže nekaj denarja in ga pelje na prosto in izgine, a ko se je sodar nazaj ozrl, ni videl več krasnega grada in ulic, ampak v gostem trnju se je znašel, iz katerega se je komaj izmotal in domov prišel, kjer je kmalo potem umrl vsled strahu, ki ga je prestal v listi noči.

Smešnica. »Gospod doktor«, upije bolnik nestrpnost, »gospod doktor, prosim izderite mi zob, dela mi grozno bolečino«. »Hitro«, odvrne mu zdravnik, stopivši bližje, »hitro Vam storim to veselje, pa še prav z veseljem«.

Razne stvari.

(Državni zbor.) Volitev dr. Rih. Foreggerja, poslanca za mesti. Celje in Brežice ter za trge v okr. glavarstvu Celjskem, je bila v ponedeljek v državnem zboru v obravnavi. Iz te obravnave pa se vidi jasno, da je ta »umni veslar« pristen framason in vsak volilec njegov torej zna sedaj, da je sam po svojem poslanci v zvezi z največjo sovražnico sv. cerkve.

(Klub konservativcev.) Kakor je znano, so vsi naši državni poslanci udje »kluba konservativcev«. Ker pa ima sedaj nemška liberalna stranka ministra, ki ostane ud njenega kluba, zato pride, kakor se govori, minister za poljedelstvo, grof Falkenhayn, poslej redno k sejami, ki jih ima »klub konservativcev«. Grof Falkenhayn bode torej nekako to za »klub konservativcev«, kar je najnovejši minister za nemški liberalni klub.

(Občinske doklade.) V Mariborskem okraju imajo občinske doklade nadalje tako-le občine: Sv. Marijeta na Dravskem polju 7; Sv. Marijeta na Pesnici 20; Ruše 25; Sv. Martin pod Vurberkom 18; Morje 30; Sv. Miklavž 26; Orehova vas 20; Pohorje 20; Pesnica 13; Sv. Peter 15; Pekre 30; Pivola 12; Plač 20; Pobrežje 30; Podova 20; Polička vas 18; Ranče 40; Rančni vrh 10; Rogoza 20 in Razpah 30. Tudi tukaj človek lahko vidi, kje so nemškutariji za gospodarja.

(Konjereja.) Po najnovejši odredbi ministra za poljedelstvo preseli se žrebčarija iz Spodnje Polskave v Slov. Bistrico. Izgodi se to pa naj že to leto!

(Deželni odbor.) Zoper menjenje okr. šolskega sveta v Celji, da na 4razrednih šolah v St. Juriji na južni železnici pouk v nemščini ni za vse učence in učenke silna potreba, obrača se dež. odbor v Gradci in trdi z vso resnobo, da se mora slej ko prej vsak deček in vsaka dekle na teh šolah učiti nemščine. To nam je res skrbna gospoda, ta v Gradci!

(Nesreča.) Pri Sv. Ožbaltu tik Drave je padlo drevo, ki so ga podirali, tako nesrečno na Petra Voha, 16 let starega dečka, da je bil revež pri priči mrtev. Njegov oče je pa v začetku novembra na naglem umrl in tako je sedaj mati udova pa ima šestero nedoraslih otročičev na skrbi.

(Veselico) priredi slov. čitalnica v Brežicah dne 17. januarija v prostorih hotela Klembas. Na dnevnem redu je vesela igra v enem djanji, petje in prosta zabava. Vstopnine je 30 kr. in začne se veselica ob 8. uri zvečer. Tudi gostje smejo na veselico.

(Prebivalstvo.) Pri Sv. Lovrencu ob kor. žel. se jih je preteklo leto narodilo 87, umrlo pa jih je 67 in poročenih je bilo samo devet parov.

(Influenca) strašno razsaja pri sv. Lovrencu ob kor. žel. in sploh na severnem Pohorju. Skorej ni hiše, da bi ne bili ljudje boleni in v nekaterih hišah vsi ležijo. V Mariboru pa že jemlje slovo in vsakdo ji želi »srečno pot!«.

(Slutnja smrti.) Neka služkinja v Mariboru je na sv. post zbolela za hripo. Kmalo pa je rekla: Pripravite mi vode, da se vsa umijem in dajte mi snažno perilo; po smrti me ne sme nihče umivati. Umije se reva, preobleče ter se uleže v posteljo, in za tri ure za tem pa je že umrla.

(Denar.) Nekdo je v preteklem meseci, od Moškanjskega kolodvora in postaje do c. kr. pošte ravnostam, našel malo svoto denarjev; on ga torej želi izgubitелju nazaj dati, ako vé vse povedati, kak da je bil denar in koliko da ga je bilo.

(V samostanu šolskih sester) bila je 29. pr. meseca lepa slovesnost. Devet sester napravilo je večne, dve pa časne obljube. Že popoldne 28. so zbog tega mil. knez obiskali zavod šolsk. sester, 29. pa so se zavezale neveste za vselej z nebeškim ženinom.

(Občinske volitve.) Dne 11. januarija so se vršile za Trojiški trg občinske volitve ter so bili voljeni: V III. razredu gg. Golob, Steinbauer, Kirbisch za odbornike, Schönwetter ter Žisko, namestnikom; v II. razr. gg. Ryzcienski, Klemenčič, Schönwetter, odbornikom; Posinger, Horvat, namestnikom in v I. razr. gg. Kranje, Vogrinec, Lukman, odbornikom; Frisch, Landergott, namestnikom.

(Dež. hiralnica) v Pišecah neki ni toliko na korist barona Moscon, kakor to razkazuje naš dopisnik v dopisu iz Brežiškega okraja. Taka trsnica potrebuje veliko prostora in pri kmetih bi ga ne bilo dobiti, ali še veliko dražje, v tako razsežni meri. Več pa mislimo da se nam razjasni stvar še od dotične strani v toliko, kolikor to resnica tirja.

(Nova železnica.) Na železnici iz Celja v Velenje tirja se neki previsoka voznjina za ljudi, se višja pa je ona za razno blago. Ljudje vam je po takem niso in ne bodo nič kaj veseli.

(Smrtna kosa.) V ponedeljek, dne 11. januarija je umrl v bogoslovji v Mariboru g. Jože Zimšek, bogoslovec 3. leta in doma iz Pilstanja. Pokojnik je bil pobožen mladenič ali že dalje časa je nosil kal za jetiko v sebi. Naj ostane svojim tovarišem v dobrem spominu!

(Železnica.) Na kolodvoru koroske železnice v Mariboru je odvijal v torek, dne 12. januarija ključar Teodor Jeninšek vijake pri vagonu a v hipu pridrdra prazna mašina do njega ter mu odtrga obe nogi. Mož je k malu na to izdihnil svojo dušo.

(Volejé.) Pri Bjelini v Bosni so dobili volejé necega berača na planem polji ter so se kar zaleтели va-nj. Revšé je splezal še sicer na drevo, toda volejé so ga dosegli ter so ga povžili do zadnje kosti.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Ivan Kramberger, župnik pri Mariji Devici v Vurberku, je umrl dne 8. januarija po kratki, pa mučni bolezni, v 49. letu svoje dobe. — Župnija oskrbuje se za čas iz Ptuja. — Č. g. France Mandeliček, kaplan v Pilstanju, pride za pomožnega kaplana k Sv. Petru pod Sv. Gorami in na njegovo mesto pride č. g. Anton Zavadič, doslej kaplan pri Sv. Martinu tik Slov. Gradača.